הערכה חלופית

הערות כלליות – אפשר לחשוב על שיפורים ורעיונות נוספים – חדשים לגמרי, או שיפורים לרעיונות הקיימים.

אין צורך ממש להיצמד למילים המדויקות כאן.

חובה לתאם איתי במדויק את התסריט לפני שמצלמים.

חובה לדייק בהלכות.

לשלוח במייל – סרטון וכיתוב הלכתי.

להשקיע עד שיצא מוצלח. לבחור צלם טוב, אולי חצובה. תאורה טובה, בלי רעשי רקע, לעשות כמה פעמים, אפילו להתאמן, עד שיצא מוצלח. זכרו - זה במקום למידה ארוכה למבחן, שווה להשקיע.

מספרי העמודים הם מתוך חמדת ימים חלק א.

הסיטואציות:

1. כלי שמלאכתו לאיסור עמ' 133 –

דו שיח בין שניים.

שלב ראשון: א – מלמד את ההגדרה (קורא מתוך הספר חמדת ימים – באופן שיראו גם את הכריכה): "כלי שמלאכתו לאיסור הוא חפץ המשמש לעשיית מלאכה האסורה בשבת".

מכאן ואילך הם מביאים חפצים כדוגמאות לכלי שמלאכתו לאיסור, ודנים בכל חפץ אם זה באמת אסור. אפשר לשלב גם דוגמאות הזויות – אסורות או מותרות.

שלב שני: ב שואל – למה בכלל חכמים גזרו לא לטלטל את זה בשבת. מה הבעיה לטלטל ולא לעשות את המלאכה שאסורה בשבת מהתורה?!

א – בוא נשחק. נניח שאני מרשה לך עכשיו לטלטל את העט, אבל אסור לך בשום פנים ואופן לכתוב בה. מסכים?

ב. כן. מתחלי לשחק בעט, לזרוק ולתפוס וכו

א – אבל יש עוד כללים למשחק הזה, כדאי שתרשום אותם.

ב – מתכונן לרשום.

א – כלל ראשון..

ב – מתחיל לרשום

א – מה זה צריך להיות?

ב – מסתכל עליו, מגרד בראש, הבנתי, אני בטעות התחלתי לרשום, עכשיו אני מבין למה חכמים גזרו שלא לטלטל כלי שמלאכתו לאיסור

2. טלטול כלי שמלאכתו לאיסור לצורך גופו, ולצורך מקומו – 133, 134 – להדגים בדוגמאות מעניינות, תוך כדי שיח בין שניים.

3. מוקצה מחמת חסרון כיס - 135

שלב ראשון: שניים דנים ביניהם על חפצים שונים, האם הם מוקצה מחמת חסרון כיס.
(להעשיר בדוגמאות שונות, ולהיות בטוחים שמדייקים בהלכה)

שלב שני: א מטלטל מוקצה כזה לצורך גופו או מקומו
ב – נזעק – "מה אתה עושה? אסור בשבת"
א – מרגיע אותו, אני מטלטל את זה לצורך גופו/מקומו
ב – רק כלי שמלאכתו לאיסור מותר לטלטל כך, אבל במוקצה מחמת חסרון כיס זה אסור

4. מוקצה מחמת גופו – 136, 137

שניים דנים ביניהם על חפצים שונים, האם הם מוקצה מחמת חסרון כיס.
(להעשיר בדוגמאות שונות, ולהיות בטוחים שמדייקים בהלכה)

5. ייחוד במחשבה מבעוד יום – 139
הדגמה של מוקצה מחמת חסרון כיס ומוקצה מחמת גופו, שחושבים עליהם מבעוד יום לשימוש המותר בשבת. לתת דוגמאות מעניינות

6. בסיס לדבר האסור – 139, 140
א – רוצה לטלטל שולחן או מגש
ב – מזהיר אותו: "מוקצה"!
א – אתה צוחק? למה ששולחן/מגש יהיה מוקצה בשבת
ב – כי בכניסת שבת היה על השולחן x.
א – הבנתי (בגמגום, ורואים שלא הבין)

7. תנאי א לבסיס לדבר האסור – המוקצה הונח על ידי הבעלים
א רוצה להניח מוקצה על חפץ של השני, כדי לאסור עליו את טלטול הבסיס (לחשוב למה לו לעשות כך – ליצנות? סיבה אחרת?)
ב – מסביר לו שהוא לא יכול לאסור בסיס שאינו שלו.
אפשר גם ש ב' יטלטל את הבסיס, וכש א' יתמה על כך, יסביר לו ב' שהבסיס לא נאסר בטלטול.

8, 9, 10 – הדגמה של תנאים ב- ד, עמ' 142, 143

11. טלטול בסיס, שלא נעשה בסיס לדבר האסור 145
זו הלכה מעט מורכבת וצריך זוג שמבין היטב את ההלכות, וישקיע בהדגמה של המקרים השונים:

- כשאפשר לנער את החפץ
- כשאי אפשר לנער את החפץ
- כשרוצה לטלטל את הבסיס או לנער את המוקצה – משום שחושש שהמוקצה ייפסד, מקרה זה אסור!

12. מקרה - הוצאת מחברת מילקוט בית הספר – 145 שאלה 27
להתייחס לסוגים שונים של מוקצה שיכולים להיות בילקוט, ולשווי שלהם.

13. מקרה – אדם מוצא עט בשבת בכיס חולצתו – 146

14. מקרים – הדגמה של ההלכות המעשיות בעמ' 147.

15. טלטול מוקצה בגופו, וטלטול מן הצד – 148 - 150
הדגמת מקרים שונים, להתייחס גם למקרה שאסור (טלטול מן הצד לצורך המוקצה)

16. הדגמות של היתר גרף של רעי – פח אשפה, פיצוח גרעינים, פסולת שנותרה בתום הארוחה וכו'